1- Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Besmelenin, her surenin bağımsız bir ayeti mi, yoksa bütün surelere başlarken okunan tek bir Kur'an ayeti mi olduğu konusu tartışmalı bir mesele olmakla birlikte, geçerli görüşe göre o, "Fatiha suresinin ayetlerinden biridir ve bu surenin sayısı besmeleyle yediye tamamlanmaktadır." Nitekim bir yoruma göre yüce Allah: "Andolsun, biz sana ikişer ikişer tekrarlanan yediyi ve bu büyük Kur'an'ı verdik."·(Hicr Suresi, 87) buyruğu ile Fatiha suresini kasdetmiştir. Çünkü bu yedi ayetlik sure yüce Allah'a övgü ifade etmekte ve namazların her rekâtında tekrarlanmaktadır.

Okumaya ve herhangi bir işe yüce Allah'ın adıyla başlamak ise, Allah tarafından Hz. Peygamber'e vahyedilmiş bir edep ve saygı kuralıdır. Bu kural ilk inen ayet olduğu ittifakla kabul edilen "Rabbinin adıyla oku" (Alâk Suresi, 1) ayetinde ifade edilmektedir. Yine bu, Allah'ın "Her şeyin başı, sonu, zahiri ve batını" olduğunu vurgulayan İslâmî düşüncenin temel ilkesiyle uyum içindedir. Buna göre O, her varlığın varoluşunu kendisine borçlu olduğu, her başlananın başlangıcının kendisinden kaynaklandığı tek gerçek varlıktır. O halde her başlangıç, her hareket ve her yöneliş O'nun adı ile olur.

Yüce Allah'ın, başlangıçta "Rahman" ve "Rahim" sıfatları ile nitelenmesi, rahmetin bütün anlamlarını ve tüm değişik hallerini kapsar. Bu iki sıfatı aynı anda kendisinde bulundurmak sadece Allah'a özgüdür; tıpkı "Rahman" sıfatı ile nitelenmenin sadece O'na özgü olması gibi.

Buna göre herhangi bir kulun "Rahim" sıfatı ile nitelenmesi caizdir. Fakat "Rahman" sıfatını herhangi bir kula yakıştırmak iman ilkeleriyle bağdaşmaz. Yüce Allah'ın bu iki sıfatın her ikisi ile birlikte nitelenmesi ise gayet normaldir.

Bu iki sıfattan hangisinin, taşıdığı merhamet bakımından diğerinden daha geniş kapsamlı olduğu tartışmalı bir konudur. Fakat biz burada bu tartışmanın ayrıntılarına girmeyecek, yalnızca, bu iki sıfatın bir arada merhametin bütün anlamlarını, bütün hallerini ve bütün alanlarını kapsadığını belirtmekle yetineceğiz.

Her işe Allah'ın adı ile başlamak ve bu başlamanın yansıttığı Tevhid (Allah'ın birliği inancı) ile edep kuralı nasıl İslâm düşünce sisteminin ilk temel ilkesini oluşturuyorsa, "Rahman" ve "Rahim" sıfatlarının da merhametin bütün anlamlarını, bütün hallerini ve bütün alanlarını kapsaması, bu düşünce sisteminin ikinci temel ilkesini oluşturur ve Allah ile kulları arasındaki ilişkinin gerçek mahiyetini belirler.

Besmelenin ardından, hamd ederek, tüm alemlerin Rabbi olduğuna inandığımız Allah'a yönelmeye sıra geliyor: